

РЕШЕНИЕ

№ 3610

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1721** по описа за **2022** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу Решение № 1461 от 22.12.2021г. постановено по нахд № 8872/2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 96-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 564913-F570758/10.03.2021 г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“-С. в ЦУ на НАП, с което на [фирма] на основание чл.185, ал.1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за извършено административно нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС.

Касаторът излага съображения за неправилност на обжалваното решение. Претендира за приложение на чл.28 ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“-С. в ЦУ на НАП-С. оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда

на чл. 217 и следващите от АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърдено процесното НП, с което на касатора на основание чл. 185, ал.1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 13.09.2020г., около 11:23 часа, служители от ЦУ на НАП, сред които и св. Ц. С. Р., извършили проверка в търговски обект – кафе-аператив „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При извършена контролна покупка на един брой кафе и един брой натурален сок на обща стойност 2,60 лева, заплатени в брой на място в търговския обект, при получаване на стоката от св. Р. не била издадена фискална касова бележка от работещото в обекта фискално устройство „D. С. M02” с ИН на ФУ № DY500649 и ИН на ФП № 36659122. За извършената проверка бил съставен Протокол № 0460928/13.09.2020г.

Във връзка с констатациите от извършената на 13.09.2020г. проверка, на 18.09.2020г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), с който на [фирма] било повдигнато административно обвинение за това, че не е изпълнила задължението си по чл.118, ал.1 ЗДДС - да издаде фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) за извършената контролна покупка. Въз основа на АУАН е издадено процесното наказателно постановление, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС.

От правна страна, съставът на СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от материално, персонално и териториално компетентни органи и в сроковете по чл.34 ЗАНН. Кредитирал е показанията на актосъставителя Ц. Р. и при съответствието им с представените писмени доказателства е намерил за осъществено нарушението по чл.118, ал.1 ЗДДС, в първата му хипотеза – неиздаване на фискална касова бележка (фискален бон) от надлежно регистрирано в обекта ФУ при осъществено плащане на контролна покупка. Не е възприел възраженията на наказаното лице, че НП е издадено след изтичане на 6-месечния срок, регламентиран в разпоредбата на чл.34, ал.3 от ЗАНН. Намерил е за неоснователни изложените съображения от [фирма] за наличие на маловажен случай на нарушението. Съдът е счел за неоснователно и възражението за нарушаване на принципа на пропорционалността предвид прекомерния размер на наложената имуществена санкция съпоставен с паричната сума, за която не е издадена фискална касова бележка, доколкото законодателят е регламентирал високи размери на санкциите за извършване на административни нарушения по ЗДДС, в частност по чл.118, ал.1 ЗДДС, именно с оглед изключителната важност на защитаваните обществени отношения.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или

неправилното им тълкуване.

Поради което и на основание чл.221, ал.2 АПК в правомощията на касационната инстанция е да препрати към мотивите на първоинстанционния съд, който в пълнота е обсъдил всички възражения и е намерил правилна правна обосновка, която напълно се споделя от настоящия касационен състав.

Налице е пълно съответствие при описание на нарушението между АУАН и НП и дадената му правна квалификация по чл.118, ал.1 ЗДДС, по начин, който не е накърнил правото на защита на уличеното лице да разбере повдигнатото му административно обвинение и да организира защитата си срещу него. Релевантни са констатациите на проверяващите и на актосъставителя Ц. Р. за неиздаване на фискална касова бележка от работещо в обекта фискално устройство по повод извършена контролна покупка, заплатена в брой. Посочената за нарушена норма на чл.118, ал.1 ЗДДС урежда императивно задължение за търговците за отчитане на всяка извършена продажба чрез издаване на касова бележка от ФУ (фискален бон), което съответства на първата хипотеза на нормата. На нея съответства безпротиворечивото фактическо описание на нарушението в АУАН и НП.

Напълно се споделят доводите на районния съд по приложението на чл.28 ЗАНН. Представените пред касационната инстанция извадки от дневник – финансови отчети за доказване на ниска стойност на оборотите, не обосновават приложението на чл.28 ЗАНН. Това е така с оглед характера на защитените обществени отношения, насочени към спазване на реда за регистрация и отчитане на продажбите, а оттам и осигуряване на възможност за контрол върху реализираните приходи с крайна цел укрепване на данъчната дисциплина. Процесното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. При извършената проверка е установено и друго административно нарушение предвид наличието на разлика между касовата и фактическата наличност, която не е отразена съобразно чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г., което също претяпства приложението на чл.28 ЗАНН. Както правилно е приел районният съд, стойността на контролната покупка е ирелевантна при преценката дали конкретното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност от други идентични нарушения. Задължението за спазване на реда на отчитане на продажбите по чл.118, ал.1 ЗДДС се отнася до всички тях, независимо от стойността им. В случая не са налице многобройни смекчаващи обстоятелства, а напротив. Както правилно е приел решаващият съд – при проверката са констатирани и други нарушения на фискалната дисциплина, което дефинитивно претяпства квалифицирането на случая като маловажен. Поредността на нарушението е съобразена при налагането на санкция по чл.185, ал.1 ЗДДС в минимален размер.

Неоснователни са доводите на касатора относно субективната страна на нарушението предвид изричната разпоредба на чл.83, ал.1 ЗАНН, уреждаща административнонаказателната отговорност на юридически лица и еднолични търговци.

По изложените съображения, Административен съд София град, XVIII-ти Касационен състав, приема, че атакуваното решение е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.3, вр. ал.5 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК вр. с чл.63в от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 1461 от 22.12.2021 г., постановено по нахд № 8872/2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9б-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица]" № 69, да заплати на Национална агенция по приходите, на основание чл.63д, ал.3, вр. ал.5 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението е окончателно на основание чл.223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.